

Речиць розправы єще не відзначений. Вістъ, що розправа розчесна 20 червня, починає лише на згодітъ. (Гл. Понанка).

Всі обговорювані зробилися права рокурору проти актом оскарження. При розправі має бути читатися 220 протоколів, листів, писемъ, газетъ і певнихъ документівъ. Самъ актъ оскарження обійтися 39 (а не 100) писанихъ аркушівъ. Розправа розложена що найменше на дні неділь. Що до обороноїсь досі єще теж само не знати нічого певного. Адв. дра Добринський не може виступати якъ обороної, бо єсть захищаний до розправи якъ свѣдокъ. Межи кандидатами на обороноївъ вимірюють тльвівськихъ адвокатівъ дра Понеля, дра Беклеміса, а тль позадівськихъ дра Іскрицкого тль Синка.

Содержання самого акту оскарження не можемо згадати устави такъ довго обійтися, доки не буде бчитаний ѿ суду при розправі.

О т о з в а .

Не дѣлъ нинѣ то приходиться намъ боротися о нашій праві природній, а ізъ єсть о праві законію нашімъ призначани.

Отъ недавна начали гдєнкій власти шкрайкої нашімъ уживати ѿ русихъ рѣшеніяхъ буквъ польськихъ.

Руско-народний інститутъ «Домъ Народный» у Львовѣ вже ѿ той причини жалобу до Найвищого Трибуналу державного, а Трибуналъ той видає по передедей розправі вирокъ дні 20 цвітня с. р., въ котрому зафірмує, що уживаніе буквъ латинськихъ тль рѣшеніяхъ русихъ єсть нарушеньє закону, а именно нарушеньє права арт. XIX. закону основн. народності рускій запорученого.

Законъ основн. суть найажіїшою підставою конституції нашої держави.

Кождый урядникъ зможеть присягу, що законъ основн. коронити буде и ніколи не поважати іхъ нарушити.

Белижъ Трибуналъ державний рѣшивъ, що уживаніе буквъ латинськихъ або польськихъ тль рѣшеніяхъ русихъ єсть нарушеньє закону основногого, то тымъ самимъ висказавъ, що кождый урядникъ, котрій видає рѣшеніе руске казавы єго піготувити буквами польськими, але латинськими або польськими, нарушивши законъ основн. а тымъ самимъ зломавши присягу на конституцію зложенну.

Визвавшъ проти всіхъ и кождого, кому дорогою народість и єго матеріє слово, що бъєте въ всіхъ поданіяхъ и прошеніяхъ до всіхъ властей лише рускими уживали языки, а еслибы кто вибудъ дѣставъ рѣшеніе руске написане буквами польськими, нехай зарахъ єго зверне той власті, отъ котрої єго вишило, єз жаданьє выпогодленія єю буквами рускими, покликуючи на арт. XIX. закона основногого въ дні 21 грудня 1867 Ч. 142 В. закону державнихъ и на вирокъ Трибуналу державного въ Відні въ дні 25 цвітня 1882 ч. 54.

Jura vigilaqibus! Стержнімъ, брати, право нашу и не допускаймо, що кто небудь неприклонний допівъ ногами права, котрій постановилъ представити всіхъ країнъ держави и котрій власноручно потвердивъ Найїшішій нашій Монарху, шануймо и выполнимо іхъ світо, бо лиши тоді заслужимо собѣ на честь и признанье другихъ народівъ.

Тоже єще разъ визвавшъ Вась, Родимцъ, пишімъ ліпъ по рускій и жадаймо ѿтъ всіхъ

властей лише руского письма и рускомъ буквамъ!

Отъ Видѣлу політич. товариства «Руска Рада».

Льбовъ дні 3 (15) маю 1882.

Задачъ рускої интелигенції на Українѣ.

IV.

Отже оглянувшись назадъ у нашу історичну минувшість додільлись мы тої «історичн. причини» нашої народної недолі, нашої слабості въ оборонѣ и розвою національної народності, а що разъ завзятійшої національності нашихъ ворогівъ. Ми познали, яку страту понесла и понесить наша народність черезъ відчуженіе своєї найвищої верстви — рускої шляхти и руского дворянства — и яка школа виходить зъ тої пропасти, що розділює собою складові часті того самого національного організму. Українське дворянство и вся интелигенція наша дивляє на собѣ тигарь тыхъ «такихъ дѣль дѣль въ нашихъ», котріхъ щобъ забути Шевченко бувъ готовъ отдать половину свого найкрасившого вѣку. Наша интелигенція познає сей її брудъ передъ лицемъ свого рідного народа, — она, здається, готова направити її брудъ, свою вину передъ нарodomъ. Сего бодай треба бажати, коли бажаємо лучшої долі для нашого народа и коли руска интелигенція має бути справдѣ интелигенцією и интелектуальнимъ провідникомъ свого народа, а не класю упривіліюванихъ насождити.

Якоюже дорогою може се статися? М. Костомаровъ звертає увагу на потребу розвою рускої литератури. «Есть дѣлъ дороги — говоритъ М. Костомаровъ, — котрими може она виказати свою дѣяльність. Перша дорога — знакомити интелигенцію суспільністю такъ черезъ чисто наукові якъ и черезъ артистично-наукові твори съ народнимъ житіемъ у всіхъ єго провокахъ. Друга дорога — підносити умственний видокругъ самого народа, подаючи єму въ приступій для него формъ загальнолюдське знання. Ми уважали бы дуже важнимъ дѣломъ въ теперійшу пору — видалии добrego руского словаря и граматики, що дати языкові тривалу означеність и тверду подставу, и популяризованіе позиції вѣдомостей о вѣрѣ, сельській господарствѣ и законахъ, підъ котрими жіє нардѣль. Оттакъ покажуть обстанову, що треба буде дальше писати». Хочъ М. Костомаровъ даліше і говоритъ, що „вновівъ підъяле бажань, видѣти рускій языкъ розвитимъ до такого степеня, щобъ симъ языкомъ безъ натягання можна передавати всѣ скарби культурного языка“ и ізъ захочує стремѣти до сені цвіл festina lente, — однакожъ все такі головни вагу кладе на розвою популярної литератури и на знакомленіе интелигенції суспільністю съ народнимъ житіемъ.

Про задачу литературної працї поговоримо єще позиціїше и тамъ покажемо, чи можна намъ безъ великої школи для нашої на-

родності поперестати на тыхъ найближчихъ ціляхъ, якій зазначивъ М. Костомаровъ нашій інтересуний працѣ. Ми поглянемо теперъ только на те становище, яке визначає М. Костомаровъ рускій, а именно українській інтелігенції. Сновставивши, що значає часть сен інтелігенції (именно дворянство) вічна, жилась бѣть свого народа, що один сподіявався, другій зрушилися, третій зничилися а четвертій ізъять въ змадршилися (а піті, додамо, зрушилися), — М. Костомаровъ такъ говоритьъ даліше: „ізвинити їхъ и захочувати їхъ, щобъ они наздогъ привернулись до народності своїхъ предківъ, будубы що найменше неумієнію. Се будубы похоже на захогуту до такого жъ донкинцю⁽¹⁾, до якого захочують російськихъ дворянъ московській славноїми указуючи имъ імена минувшого жити Московского государства XVI и XVII вѣку. Ихъ, мы лишніхъ въ такими, якими они сталися и то при той не по світі вині. Ми ограничимо только на бажаню, щобъ они не показували вражди до рускої литературної дѣяльності“. Се все, чого жадає М. Костомаровъ бѣть того найвищого „культурного общества интелигентного“, — се становище, яке назначає рускій інтелигенції на Українѣ.

Огже таке становище видає намъ не только недостаточній, але і недостатньо письмельствомъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ всеможливий „неблагодійний“, „злонамірії“, „противугодственный“ и т. п. „фільтр“. Седьмо Русинами и яко такій маємо неоспоримо право жити. Яко Русини, яко рускій нардѣль маємо все, що має и може мати живий нардѣль, маємо всі права, котрими осущесніє же маємо домагатися остаточно хочбы лише передъ трибуналомъ людскості; — яко українські маємо лише поле пісевиныхъ симпатій въ австрії, поле фантазій и чувства. Яко Русини, кождый членъ нашої народності а тымъ більш кождый інтелигентний чоловікъ, культурний членъ найвищої класи сего народа — має світій обовязокъ після своїхъ силъ трудитися для добра свого народа, для его національного розвою, для его культурного поступу. Українське дворянство повинно познати, що десне сповнило сего обовязку въ тымъ пограничніє не только передъ нардѣль, але і передъ культурою. Інтелигенція, вновівъ свідомою своєю рускої національності, повинна уточнити и облегчити дорогу, котрою могли бы світій заслужити народністю пригожу способомъ підсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами, котрі якъ зъ однієї сторони затягають нашу справу, такъ зъ другої подносять ворогамъ нашої народності пригожу способомъ подсувати нашу народнімъ стремленіямъ, а єз найлучшимъ слухаю вислову зрозумінніємъ своєї національності. Нора вираз перестати бажатися, а часъ серіозно вглядити на справу свого народа и не засоблимувати ишучно викованими термінами

